

men så var det jo nemmere, hvis ministeren stemte for beslutningsforslaget, for så var vi helt sikre på, at vi alle sammen ville blive tilfredse med afgørelsen.

Jeg vil gerne takke for tilkendegivelsen fra Socialdemokratiet og også dermed den pejling på, at det her er et alvorligt problem, som skal følges helt til dørs.

Så vil jeg bare opfordre ministeren til, at ministeren ikke kommer til at køre for tæt på forsigtighedsgrænserne, for hvis man nu f.eks. begynder at sige, at på den ene jordtype må man godt, og på den anden jordtype må man ikke, så kan det hele blive både meget bureaukratisk og meget indviklet, men man kunne også risikere, at den beslutning, man så træffer, viser, at så har man sluppet noget fri, som efterfølgende viste sig heller ikke at du.

Jeg vil derfor bare opfordre ministeren til at være meget, meget omhyggelig og ikke komme til at lave en beslutning, som han om 1 eller 2 år vil fortryde, fordi det viste sig, at der sivede det så også ned alligevel. Men det er bare en opfordring om at bruge forsigtighedsprincippet også i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 9 (SF og EL) stemte for, 59 (V, DF, KF og KRF) imod; 35 (S og RV) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 148: Forslag til folketingsbeslutning om støtte til forureningstruede vandindvindinger.

Af Torben Hansen (S), Jørn Jespersen (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Keld Albrechtsen (EL) m.fl.

(Fremsat 11/4 2003. Første behandling 12/5 2003. Betænkning 15/5 2003. Ændringsforslag nr. 1 af 15/5 2003 uden for betænkningen af Torben Hansen (S), Jørn Jespersen (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Keld Albrechtsen (EL)).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Torben Hansen (S), Jørn Jespersen (SF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Keld Albrechtsen (EL).

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Kl. 13.35

Torben Hansen (S):

Under førstebehandlingen af det her forslag var et af argumenterne fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, at det her ikke var med til at sikre den decentrale vandforsyning. Det var sådan set en af vores intentioner med det, nemlig at være med til at sikre den decentrale vandforsyning.

Som en naturlig konsekvens af det har vi så stillet det her ændringsforslag, hvor der direkte står, at de midler, der skal tilgå ude i det åbne land, skal være til at sikre den decentrale vandforsyning. Det viser jo også bare, at vi har forsøgt at høre efter, hvad der blev sagt under førstebehandlingen, og at det ikke bare er sådan en rituel fuglesang.

Så det bliver jo spændende nu at se, hvad der så sker, når regeringspartierne og Dansk Folkeparti skal til at trykke på knapperne. Det ender jo sandsynligvis med, at man stemmer imod det her ændringsforslag på trods af, hvad man tidligere har sagt og lovet under Folketingets forhandlinger den 11. marts 2002 og i Jyllands-Posten den 19. januar 2002. Her er så forslaget, hvor man kan leve op til dét, men det stemmer man sandsynligvis imod.

Det betyder også samtidig, at man jo rent faktisk stemmer imod, at folk, der ude i det åbne land bliver ramt af udefrakommende forurening, kan få hjælp til at sikre deres decentrale vandforsyning. Det er det, der sker. Det er Jensen og Nielsen og Hansen og Pedersen, der skal af med flere tusinde kroner, fordi deres vand er blevet forurennet af andre. Det er åbenbart det, som regeringen også mener med medejerskab. Parolen her må så være, at medejerskab også er ens eget medejerskab til den gift, som andre har spredt i ens brønd.

Jeg glæder mig til at se, hvad regeringspartierne og Dansk Folkeparti vil gøre nu, da vi også

har stillet ændringsforslaget, hvor det decentrale indgår. Det vil jeg meget gerne høre.

Jørn Dohrmann (DF):

Det er helt tydeligt, at Socialdemokratiet jo stadig væk ikke har lært noget af de tidligere fejltagelser. I det ændringsforslag, der ligger her, skriver man om enkeltvandindvindinger og små vandværker, men der er jo ikke nogen præcisering af, hvad man betegner som små vandværker. Er det, når de store har leveret til måske tusindvis af borgere, og man så går ned og leverer til kun 900 – er det så lige pludselig små vandværker?

Det er stadig væk ikke det, den gamle Vandfond var oprettet til i tidernes morgen. Det var nemlig at komme ud og hjælpe de her såkaldte enkeltmandsindvindinger. Men det viser jo bare, at man ligesom vil køre i den samme retorik, som vi før har hørt i tidernes morgen, og at man ligesom vil bibeholde de gamle ting.

Næ, vi må hellere konstatere, at vi skal gøre noget for at få de her sprøjtemidler ud af brug i Danmark, så de ikke kommer i drikkevandet. Vi synes derfor fra Dansk Folkepartis side, at vi skal prøve at gøre noget for at bevare det gode drikkevand i stedet for at komme med en løsning, der skal helbrede bagefter. Det er ikke det, det går ud på. Bevar det gode drikkevand i Danmark, dét synes vi ville klæde Socialdemokratiet meget bedre i stedet for at komme og ville lave lappeløsninger bagefter.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det er simpelt hen grænsende til noget af det værste hykleri, der nogen sinde er hørt fra denne talerstol, og det siger ikke så lidt, vil jeg sige til hr. Dohrmann.

Dansk Folkeparti har nedlagt Vandfonden. Det var den, der skulle hjælpe folk på landet, der betaler 20.000 kr., 30.000 kr., 40.000 kr. for at få rent vand. Og så siger hr. Dohrmann, at man gerne vil det, men at det ikke skal være sådan her, for der er ikke en definition af, hvad små vandværker er.

Jeg vil give Dansk Folkeparti et godt tilbud: Hvis hr. Dohrmann går op og siger, hvor mange mennesker der må være tilsluttet, for at vi kalder det et lille vandværk, så laver vi bare den definition nu med det samme. Så siger vi, at hvis det er for 20 husstande eller 30 husstande, så er det dét, vi kan kalde for et lille vandværk, og så er det underlagt fonden, og så kan man få støtte.

Så siger vi ja tak, for så har vi et flertal. Hr. Dohrmann skal bare leve op til det, han selv siger, og stemme for.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan sige, at vi jo også har lært af nogle af de aftaler, vi egentlig indgik, f.eks. i 1996, hvor man oprettede Vandfonden. Hvad var hensigten med Vandfonden på det tidspunkt? Det er korrekt: Det var at hjælpe dem, der var kommet i klemme.

Kl. 13.40

Men hvad skete der rent faktisk, når vi ser tilbage i tidernes morgen? 90 pct. af de midler, som var i Vandfonden, gik jo ikke til det, der var planlagt, det var kun 10 pct. Der blev lavet et så bureaukratisk system, at der skulle både statsautoriserede revisorer og store regnskaber til, før man overhovedet kunne få nogen hjælp, så mange opgav at få det. Man skulle give penge til de store vandværker for at få nogle af millionerne brugt, og det endte med, at man havde en ordentlig stak millioner, man ikke kunne komme af med, selv om det netop var enkeltmandsvandværkerne, man ville hjælpe.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkepartis opfattelse er, at de mange tusinde mennesker, der har fået hjælp, aldrig skulle have haft den. De kan bare aflevere pengene ved kasse 1, for Dansk Folkeparti synes, de selv skal betale for at få rent vand. Det er da en meget god melding.

Men nu handler det jo om fremtiden og ikke om fortiden, og her er et mægtig godt forslag, hvor Dansk Folkeparti for en gangs skyld kan vise, at man mener bare en smule af det, man går rundt og siger.

Socialdemokratiet og de øvrige partier, der står bag forslaget, vil gerne hjælpe de mennesker, der ikke selv er skyld i, at deres drikkevand bliver forurennet, men alligevel står med udgifter på mange tusinde kroner, og jeg har givet hr. Dohrmann et godt tilbud: Dansk Folkeparti kan faktisk få lov til at definere, hvad et lille vandværk er, så kan det blive købt, og så hjælper vi de mennesker. Men hvis Dansk Folkeparti ikke vil være med til det, er der ikke andet tilbage end at konkludere, at det er den sædvanlige omgang tom snak. Der er ingen realiteter bag, og Dansk Folkeparti ønsker bestemt ikke at hjælpe

de mennesker, der bliver ramt af forurening af deres drikkevand. Det er kun tom snak.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror nu nok, at det eneste sted, man kan konstatere, der kommer en masse tom snak, er fra fru Pernille Blach Hansens mund. Man siger, at man vil gøre en hel masse for at hjælpe folk med at bevare det gode drikkevand og naturen i Danmark, men når der f.eks. bliver indgået et naturforlig, vil man ikke være med. Her er der afsat 50 mio. kr., bl.a. til at lave bynær skovrejsning og bevare drikkevandet.

Vi har sagt: Måske er det rigtigt at dele penge ud til den enkelte ejer. Men den tidligere regering magtede jo ikke at lave den rigtige fordelingspolitik, så derfor vil vi hellere se på, hvordan man kan hjælpe samfundet med at bevare det gode drikkevand ved at lave nogle andre foranstaltninger. Vi vil gerne være med til at få nedbragt pesticiderne, så de ikke kommer ned i drikkevandet, men at genindføre Vandfonden har vi altså ikke i sinde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Blach Hansen for sin tredje og sidste korte bemærkning til hr. Dohrmann.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jamen det er jo dybt pinligt, og jeg kan godt forstå, hvis Dansk Folkepartis medlemmer sidder og græmmer sig.

Hr. Dohrmann startede med at sige, at man er imod forslaget, fordi der ikke er tale om små vandværker. Så giver vi et godt tilbud og siger: Så må Dansk Folkeparti definere, hvad et lille vandværk er, og så køber vi den. Men det vil hr. Dohrmann alligevel ikke, og det er jo det, der er så sørgeligt.

Vi vil hjælpe nogle mennesker på landet, der har fået deres drikkevand forurenet og måske skal af med 50.000 kr., fordi vi synes, at rent vand er en samfundsopgave. De mennesker kan jo ikke gøre for, at naboen måske har sprøjtet for meget, men Dansk Folkeparti vil ikke hjælpe dem. Det nytter ikke noget at benægte det, det er et faktum, og ellers må Dansk Folkepartis ordfører gå herop og sige det stik modsatte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det bliver først miljøministeren, der kommer på talerstolen, sådan er reglerne.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg agtede sådan set ikke at gå ind i den debat, der kører lige nu, for jeg troede ikke, det ville føre til noget. Men jeg synes, det er fantastisk, at jeg skal høre fru Pernille Blach Hansen sige her fra talerstolen, at netop Dansk Folkeparti ikke interesserer sig for drikkevandsområdet. I lang tid var det miljøministeren, men jeg kan forstå, at nu er det ikke længere miljøministeren, nu er det Dansk Folkeparti.

Men lad os slippe sandheden ud i dag. Sandheden er jo – og jeg skal gerne tilstå, at det var Dansk Folkeparti, der opfordrede mig til det – at der blev afsat 3 mio. kr. på drikkevandsområdet. Det er stikord og guldkorn, men inden fru Pernille Blach Hansen kommer herop, vil jeg bare minde om – hvis det skulle være noget, man har glemt – at det er præcis det samme, som den tidligere regering afsatte med undtagelse af et år, hvor der var afsat 6 mio. kr. Det er dét, man mindes bedst, hvorimod man lykkeligt har glemt alle de andre år, men jeg vil bare sige, at det er nøjagtig det samme, som den tidligere regering gav, Dansk Folkeparti har fået genindført.

KL 13.45

Vi har igen haft en debat om drikkevand, og jeg må bare sige til fru Pernille Blach Hansen, at som debatten skrider frem, er jeg som miljøminister ikke et øjeblik i tvivl om, hvem jeg skal lave noget sammen med på drikkevandsområdet. Jeg beklager det, for jeg synes, fru Pernille Blach Hansen skulle være iblandt dem, men jeg forstår, at fru Pernille Blach Hansen melder sig frivilligt ud, og det ærgrer mig.

Sagen er altså den, at det er nøjagtig de samme midler, som den forrige regering gav, der nu bliver ført tilbage – ja, der var en undtagelse, der var et år hvor det var 6 mio. kr., og det er det år, de tidligere regeringspartier helst husker. Men nu kigger vi fremad mod et samarbejde med både de kommunale vandværker og de private vandværker. Jeg er helt sikker på, at vi får et godt, gedigent resultat, og jeg håber, at fru Pernille Blach Hansen vil melde sig i arbejdstøjet og sige: Nu prøver vi at lave et godt projekt. Vandværkerne er klar, kommunerne er klar, og vi er klar.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Ja, det er da helt rigtigt, at vi mener, at Dansk Folkeparti har et ansvar, og det skyldes til dels, at vi næsten har opgivet regeringen. Men vi er

da glade for, at Dansk Folkeparti har sørget for, at bevillingen kun blev halveret fra 6 mio. kr. til 3 mio. kr., men det er trods alt en halvering.

Det er klart, at når Dansk Folkepartis ordfører ikke selv kan svare, er det jo fint nok, at ministeren forsøger at lave en feberredning. Men problemet på området er jo, at det bare er ord. Både regeringspartierne og Dansk Folkeparti har fået mulighed for at hjælpe de landboer, der får forurenede deres drikkevand, men man vil ikke være med til det, på trods af at vi er endog utrolig fleksible for at få løst det problem.

Jeg mener, at reelt vil ministeren ikke rigtig noget på drikkevandsområdet. Med den binding, Venstre traditionelt har til dansk landbrug, kan det jo ikke undre, og det er jo også derfor, Venstre ikke har kunnet støtte nogen af de forslag om at begrænse landbrugets forurening, vi har fremsat. Ministeren går tværtimod den anden vej.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror, man plejer at sige, at tomme tønder buldrer mest, og det er den fornemmelse, jeg har lige nu.

Fru Pernille Blach Hansen siger, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke gør noget på dette område. Jamen det er jo netop det, vi gør. Vi afsætter nogle penge til bl.a. skovrejsninger, men vi er også nødt til at se på forureningskilderne: Hvor er det, forureningen kommer fra?

Det nytter ikke at gøre som den tidligere socialdemokratiske ledede regering og komme med nogle lappeløsninger bagefter. Vi skal have sprøjtemidlerne væk, og vi skal have forureningskilderne væk. Det er det, som bl.a. Dansk Folkeparti arbejder for, og derfor mener vi også, at man ikke må glemme, at 90 pct. af de midler, som var i Vandfonden, ikke gik til de formål, som det oprindeligt var meningen. Derfor er det meget begrundet og meget sagligt, når vi siger, at vi vil gøre det lidt bedre, end den tidligere regering gjorde, og det er heller ikke særlig svært.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Torben Hansen for en kort bemærkning til hr. Dohrmann, og derefter har fru Gudrun Laub ønsket ordet som ordfører.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg vil prøve at rive hr. Jørn Dohrmann ud af den vildfarelse, at der ikke skete noget tidligere, og at der sker en hel masse nu.

Jeg kan konstatere, at tidligere havde vi en pesticidhandlingsplan, men at en sådan ikke findes for nærværende. Jeg kan konstatere, at for 14 dage siden ville hr. Jørn Dohrmann ikke være med til – forslaget er ganske vist endnu ikke nået til afstemning her i Folketingssalen – at der skulle etableres en 300-m-beskyttelseszone omkring vandindvindingsområder. Det ville hr. Dohrmann og Dansk Folkeparti ikke være med til. Det seneste årstid har man sagt, at man vil være med til at skabe udvidet beskyttelse af drikkevandet, men det er med al ære og respekt en lidt sær måde at gøre det på.

Men lad os nu lægge alt det til side. Skulle vi ikke sige i fællesskab: Vi vil godt være med til at give de mennesker, der bor ude i det åbne land og bliver ramt af udefrakommende forurening af deres drikkevand, en chance for at bevare deres decentrale vandforsyning? Nu har Dansk Folkeparti chancen for at leve op til sine egne udtalelser og idealer.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Enten ønsker man ikke at høre efter, eller også ønsker man at glemme nogle ting.

Vi nævnte den dag, der blev forhandlet om 300-m-grænsen, at det jo ikke er sikkert, at det er inden for netop det område, vandet siver ned til boringen. Nedsivningen kunne ske flere kilometer borte, og hvad hjælper 300 m så?

Kl. 13.50

Det betyder, at på et areal af ca. 27 ha må der overhovedet ikke røres ved noget som helst, og det mener vi er forkert. Der skal gøres et grundigt forarbejde, inden man beslutter, om det skal være 300 m, eller om det lige så godt kan være 400 m eller 500 m eller måske 20 m. På nuværende tidspunkt er der ikke nogen, der har fagligt belæg for at sige helt præcist, hvor grænsen skal være, og derfor kommer vi tilbage til, at inden der tages den slags beslutninger, skal der foreligge et godt grundlag. Man skal ikke bare sige 300 m, fordi man synes, det er et godt tal, og det ved hr. Torben Hansen udmærket.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sættes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 46 (S, SF, RV, EL og KRF) stemte for, 59 (V, DF og KF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 5:**Forslag til folketingsbeslutning om midlertidigt stop for amtskommunernes nedlæggelse af sygehuse.**

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 3/10 2002. Første behandling 31/10 2002. Betænkning 14/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.

Forhandling**Birthe Skaarup (DF):**

Under udvalgsbehandlingen sagde Dansk Folkeparti, at vi ikke kunne støtte SF's ændringsforslag.

Selvfølgelig har det været meget vigtigt for os at bevare formålet med vores forslag, og derfor prøvede vi at finde et flertal for ændringsforslaget, hvis det blev lavet lidt om, men det mislykkes.

Vi har så efter nærmere overvejelser kigget på forslaget igen, og jeg kan sige i dag, at vi lægger vægt på, at der ikke automatisk bliver åbnet for pengekassen, mens regeringen er sendt i byen, og at der ikke lukkes sygehuse, før Struktur-

kommissionen har talt. Hvis SF's ændringsforslag giver udtryk for Dansk Folkepartis mening, kan vi støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lene Garsdal som ordfører.

Lene Garsdal (SF):

Vi har flere gange drøftet spørgsmålet i udvalget, og det, fru Birthe Skaarup siger, er fuldstændig korrekt. Men samtidig er det SF's synspunkt, at Dansk Folkeparti prøver at give indtryk af, at vi vil hindre amterne i at nedlægge sygehuse, men det er jo ikke det, der står i forslaget. Der står i forslaget, at man skal indlede forhandlinger.

Selv om beslutningsforslaget blev vedtaget i sin fulde ordlyd, som det er fremsat, ville vi ikke have sikkerhed for, at ét eneste sygehus blev bevaret, og det er sådan set derfor, SF har stillet ændringsforslaget, som vil sikre, at det offentlige sygehusvæsen ikke bliver privatiseret og udliciteret, og at der kommer penge på bordet, hvis det skal hindres, at der bliver nedlagt sygehuse. Grunden til, at det er endt sådan, er, at den stramme aftale mellem amterne og regeringen har medført, at de enkelte amter og H:S har været nødsaget til at skære ned. Det er skattestopet, der er årsagen til hele miseren.

Jeg kan selvfølgelig kun opfordre til, at alle stemmer for vores forslag, også Dansk Folkeparti.

I går fulgte jeg debatten om regionalpolitikken, og jeg kunne forstå på hr. Poul Nødgaard, at hr. Poul Nødgaard erkendte, at det er sådan set kun, fordi Dansk Folkeparti er parlamentarisk grundlag for regeringen, at man ikke kan gå med til at sende penge ud. Men i dag er der jo ikke den samme binding.

Kl. 13.55

Jeg fik ikke helt fat i, om fru Birthe Skaarup og Dansk Folkeparti vil stemme for SF's forslag. Men efter det, jeg har læst i går, kan jeg ikke forstå, hvis man ikke kan stemme for det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har udfoldet store bestræbelser for at prøve at finde fodslag med partier, der sammen med os kunne danne flertal for denne sag, og derfor har vi også haft den indstilling, at vi ville strække os langt for at få andre partiers opbakning til forslaget.